

ОТДЕЛ ВНЕШНИХ ЦЕРКОВНЫХ СВЯЗЕЙ
Московского Патриархата

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα

του Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου

προς τους Αρχιερείς, ιερείς, μοναχούς και όλα τα πιστά τέκνα της Ρωσικής Ορθόδοξης
Εκκλησίας

**Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς, σεβαστοί πατέρες, οσιώτατοι μοναχοί και μοναχές, αγαπητοί
αδελφοί και αδελφές!**

Αυτή τη λαμπροφόρα νύχτα και πάλι βιώνουμε εν Πνεύματι τη χαρά της αποκτήσεως από τον κόσμο του Σωτήρα αυτού. Και πάλιν βλέπουμε νοερώς τον Υιό του Θεού του Ζώντος, τον ανακείμενο στη φάτνη της Βηθλεέμ. Και πάλι ακούμε μέσα στις καρδιές μας εκείνη την αγγελική φωνή, ανυμνούσα τον Δημιουργό και Λυτρωτή: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λκ. 2. 14).

Παρακολουθώντας τη δοξολογία των επουρανίων Δυνάμεων, συνειδητοποιούμε ότι η Γέννηση του Χριστού έχει διαχρονική σημασία και αναφέρεται άμεσα σε κάθε άνθρωπο. Ακόμα και εκείνος, ο οποίος προς το παρόν δε γνωρίζει τίποτε για τον αγώνα του Σωτήρα, μπορεί να αποκτήσει τη γνώση της Αλήθειας, να γίνει τέκνο Θεού και να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Η Γέννηση του Χριστού μας φανερώνει την αλήθεια για τον εαυτό μας και καθιστά εφικτή την κατανόηση και την αφομοίωση αυτής.

Ας ενθυμηθούμε πως ο Δημιουργός έπλασε τέλειο τον πρώτο άνθρωπο, *κατ' εἰκόνα και καθ' ὁμοίωσιν Αυτοῦ*. (πρβλ. Γεν. 1.26). Όμως ο Αδάμ, αφού παραβίασε την εντολή, αλλοίωσε το σχέδιο του Δημιουργού για αυτόν. Στερημένη της ζωντανής κοινωνίας με τον Θεό η ανθρωπότητα ολοένα και περισσότερα βυθιζόταν στην άβυσσο της αμαρτίας και υπερηφάνειας. Και τότε ο Κύριος από την αγάπη προς το δημιούργημά Του και την επιθυμία της σωτηρίας του στέλνει στον κόσμο

τον Μονογενή Του Υιό, ο Οποίος αποκατέστησε την ακεραιότητα της ανθρώπινης φύσεως και αναδείχθηκε νέος Αδάμ. Ο Χριστός μας έδωσε το παράδειγμα της ζωής σύμφωνα με το Θείο σχέδιο για τον άνθρωπο. Αυτό το παράδειγμα αποτελεί τον ασφαλή γνώμονα για να μην παρεκκλίνουμε από το δρόμο μας και να επιλέξουμε τη μόνη σωστή κατεύθυνση, η οποία οδηγεί στην πληρότητα της ζωής εδώ, στη γήινη μας ύπαρξη, και στην αιωνιότητα.

Βαδίζουμε αυτό τον δρόμο της σωτηρίας όταν ανταποκρινόμαστε στις εκκλήσεις τις οποίες κάνει ο Θεός στους ανθρώπους. Μια από αυτές περιλαμβάνεται στην Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή του Αποστόλου Παύλου: *«δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ὅτινὰ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ»* (Α΄ Κορ. 6. 20). Αυτό σημαίνει ότι ανυμνούμε τον Θεό όχι μόνο με προσευχές και ψαλμωδίες, αλλά και με τα καλά μας έργα για το καλό του πλησίον, του λαού μας και της Εκκλησίας.

Αυτό το έργο, το οποίο αποκτάει χαρμόσυνο χαρακτήρα και επιτελείται για χάρη του Χριστού, πραγματικά μεταμορφώνει τον περιβάλλοντα κόσμο και τον εαυτό μας. Αι άνθρωποι πετυχαίνουν συνοχή, εργαζόμενοι όχι κατόπιν καταναγκασμού ή για το συμφέρον τους, αλλά κινούμενοι από την ειλικρινή επιθυμία να αναδειχθούν εργάτες των καλών και ωφέλιμων έργων. Τοιουτοτρόπως υπηρετούμε από κοινού τον Δημιουργό, κάνοντας πραγματικότητα το θέλημά Του. Η Ελληνική λέξη «λειτουργία» ερμηνεύεται ως «κοινό έργο». Όλη η ζωή μας πρέπει να γίνει Λειτουργία, κοινή προσευχή και κοινό έργο επιτελούμενο για την υλοποίηση του Θείου σχεδίου για τον κόσμο και τον άνθρωπο, ώστε με αυτό τον τρόπο να δοξάζεται και να υμνείται ο Κτίστης. Εδώ χρειάζεται η προσφορά συμπαράστασής μας προς τους ομόπιστους αδελφούς και αδελφές και προς εκείνους, οι οποίοι δεν έχουν ακόμα ανακαλύψει τον Κύριο μέσα στην καρδιά τους, αλλά σαν τους μάγους του Ευαγγελίου ευρίσκονται στο δρόμο προς Αυτόν.

Οι πυρκαγιές, η ανομβρίες και οι πλημμύρες, οι οποίες έπληξαν τη Ρωσία και μερικές άλλες χώρες τις ιστορικής Ρωσίας τον παρελθόντα χρόνο, απέδειξαν τη σημασία της ενοποιήσεως των προσπάθειών για την αντιμετώπιση των θλίψεων και συμφορών. Μας υπενθύμισαν και πάλι τον χριστιανικό καθήκον να βοηθούμε τους πλησίον ανεξαρτήτως πεποιθήσεων, εθνικότητας και κοινωνικής θέσεως. Τους καυτούς καλοκαιρινούς μήνες πολλοί ήταν εκείνοι, οι οποίοι προσέφεραν πλουσιοπάροχα τις δυνάμεις, τον χρόνο και τις περιουσίες τους σε αυτούς, τους οποίους ούτε καν γνώριζαν και είναι αμφίβολο να τους δουν ποτέ. Εξαιτίας τίνος το έκαναν; Εξαιτίας της συμπόνιας για όσους υποφέρουν στερήσεις και χρήζουν βοήθειας.

Η κοινωνική αλληλεγγύη και τα κοινά έργα για την επίτευξη των κοινών σκοπών είναι αδιανόητα χωρίς την υπέρβαση του εγωισμού, χωρίς τον εκβιασμό του εαυτού μας για το καλό, χωρίς την αναίρεση του αποκλειστικού χαρακτήρα των αναγκών και συμφερόντων μας. Τη βάση της πραγματικής *«ένότητας τοῦ Πνεύματος»* (Εφ. 4.3) αποτελεί ο εντεταλμένος από τον Σωτήρα νόμος

της αγάπης,. Η ενοποίηση του λαού δεν πρέπει να περιορίζεται σε στιγμές δοκιμασίας. Είναι ανάγκη να γίνει το αναπόσπαστο μέρος της εθνικής μας αυτοσυνειδησίας και ζωής.

Διαπίστωσα ορατή την ενότητα της Εκκλησίας κατά τη διάρκεια των πολλαπλών επισκέψεων μου στις επαρχίες της Ρωσίας, της Ουκρανίας, του Καζαχστάν, του Αζερμπαϊτζάν. Παντού είδα την προθυμία των αρχιερέων, του ιερού κλήρου, των μοναχών και μοναζουσών, των λαϊκών να εργάζονται για το καλό της Ορθοδοξίας, να αναβαθμίζουν τη δράση των ενοριών, των μοναστηριών και των επαρχιών. Αυτό εμπνέει ελπίδα για την ανάπτυξη της εκκλησιαστικής ζωής σε πνεύμα ενοποίησης και συνεργασίας.

Από καρδιάς, γεμάτης χαράς, απευθύνω συγχαρητήρια επί τη μεγάλη και σωτήρια εορτή των Χριστουγέννων και την Πρωτοχρονιά προς εσάς, Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς, αξιότιμοι κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, αδελφοί και αδελφές. Προσεύχομαι και εύχομαι σε όλους εσάς να καταστείτε ένθερμοι εφαρμοστές του θείου θελήματος, κομίζοντας πνευματικά δώρα στο γεννηθέντα σήμερα Σωτήρα του κόσμου για να δοξάζεται το όνομά Του πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων.

Αμήν.

Μόσχα, Χριστούγεννα, 2010/2011

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Источник: <https://mospat.ru/ru/news/56192/>